

mindelighed det, at Børn, fødte udenfor Ægteskab, og hjemløse Børn blev anbragt paa Fattiggaardene, hvor de voksede op mellem Vagabonder og andre Personer, som kunde have en saare uheldig Indflydelse paa Børnene baade i sædelig og i moralsk Henseende. Takket være Statens og Kommunernes Indgriben ved Gennemførelsen af Lovene af 1888 og 1895 og takket være det store og anerkendelsesværdige Arbejde, der er gjort fra de mange Foreningers Side, er det nu helt anderledes. Tidligere var der ikke saa mange hjemløse Børn; men man kan sige, at de, der var, fik en meget ringere Behandling. Paa Grund af den sociale Udvikling, der er sket, er der mange flere nu; men de faar en meget bedre Behandling.

Jeg ser paa dette Lovforslag som en Fortsættelse og en meget betydelig forbedret Fortsættelse af de Bestræbelser, som hidtil er udfoldet fra det offentlige Side. Derfor anbefaler jeg paa mit Partis Vegne dette Lovforslag til Vedtagelse uforandret. Hvis man ønsker det gennemført i denne Samling — og det ønskes vel fra alle Sider —, er det sikkert det rigtigste at se bort fra de enkelte i Forhold til Helheden ikke betydelige Punkter, som der er forskellige Meninger om, og blot se paa de store Fremskridt, Lovforslaget som Helhed indeholder. Derfor vil der heller ikke fra vor Side, hvis der ikke udtales Ønske derom fra anden Side, blive foreslaet Udvalgsbehandling.

Holger Larsen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det foreliggende Lovforslag. Jeg vil først gøre den rent formelle Bemærkning, at jeg beklager, at et Lovforslag af denne Art, et Lovforslag om Børneforsorg, fremsættes af den højtærede Justitsminister; jeg beklager det naturligvis ikke, fordi jeg specielt har noget imod den højtærede Justitsminister, men fordi vor Børneforsorg bør ind under et andet Ministerium. Vi kan ikke blive ved at have den Reminiscens fra Fortiden, at dette Forhold ligger under Justitsministeriet, fordi det fra først af var en Straffelov, man skulde have afviklet; Børneforsorgen maa overføres til Indenrigsministeriets Socialdepartement, hvorunder den øvrige sociale Lovgivning henhører. Jeg vil gerne sige til den højtærede Justitsminister, at den er størst, der overvinder sig selv, og det skulde glæde mig, om den højtærede Justitsminister inden længe kunde overvinde sig selv og

foreslaa, at Børneforsorgen forsvandt fra hans Departement. Endvidere maa jeg beklage, at vi i det hele taget i Øjeblikket staar overfor dette at skulle gennemføre den ene Halvdel af Børneforsorgsloven, at vi ikke i sin Tid fik denne Del gennemført som et Led af Værgeraadsloven, hvor den naturligt hører til, saaledes at det nu havde været gældende Lov.

Venstres ærede Ordfører (*Søgaard*) brugte mange Ord for at komme bort fra dette, at det ogsaa var Børnekommissionens Standpunkt, at vi skulde have en samlet Lovgivning, og Venstres ærede Ordfører søgte meget snildt at klare Sagen ved at gøre opmærksom paa, at nu skulde Kommunerne ifølge Beføjelse i Lovforslaget her fremtidig afgøre, om de vilde overlade til Værgeraadene at føre dette Tilsyn med Plejebørn; men der er det kedelige ved det, at hvis man havde faaet dette Forhold ordnet gennem Værgeraadsloven, var det blevet saaledes, at netop dette at føre disse mange Tusind Børn ind under det samme Tilsyn vilde have skabt det omkring Værgeraadsloven, som man kan sige, der hidtil ikke har været. Det har nemlig Venstres Ordfører ganske Ret i, at den gamle Værgeraadslov ikke var populær. Jeg tilskriver det blandt andet, at den var en Afløsning af Straffe- foranstaltninger i gamle Dage. Det er mit Haab, at den nye Værgeraadslov ved den Maade, hvorpaa Værgeraadene er sammensat og Loven i det hele kommer til at virke, vil blive mere populær. Men alligevel har man ikke Lov til at sige, at nu staar det frit for Kommunerne at vælge. Det er ikke det samme som, hvis man havde lagt hele Tilsynet ind i den samme Lov saaledes, at det Skær, der nu kastes over Værgeraadsbørnene, vilde være forsvundet i nogen Grad. Jeg forstaar udmærket godt, at Venstres Ordfører kredsede om dette; men jeg forstaar blot ikke, hvorfor han ikke nævnte Sagen ved sit rette Navn. Det, der er sket i det andet høje Ting, er i Virkeligheden dette, at man er gaaet imod den højtærede Minister, og det er os Socialdemokrater, der nu skal hjælpe ham til at faa Loven saaledes, som han agtede at faa den, og saaledes som den ligger hans Hjerte nærmest. Jeg tror at turde tilsige den højtærede Minister, at vi skal hjælpe ham med at faa en Lov, der rigtig er efter hans Hjerte.

Jeg vil gerne gøre en anden formel Indsigelse. Jeg vil gøre den højtærede Justitsminister opmærksom paa det uheldige i, at et Lovforslag af et saadant socialt